

natost odrůdy, aneb závady při zasetí (na př. příliš hustě zasetí);

- e) při vyznačení odrůdy: nevyhovují-li vzhled a typ (forma) stavu plodů, je-li pozorováno, jak tomu u kukuřice bývá, větší množství neplodných rostlin, konečně, nelze-li doporučit odrůdu pro domácí osev, jakožto méně cennou.

Uznání budiž odepřeno:

- f) za všech okolností při vyskytnutí se rakoviny bramborů (*Chrysophlyctis endobiotica* Schilb) při bramborech; při silnějším vyskytnutí se sněti prašné a tvrdé (*Ustilago*, *Tilletia*), nebo pruhovitosti (*Helminthosporium*) při obilovinách nebo travách;

- g) dále může být uznání odepřeno vzhledem k příznivým povětrnostním poměrům dotyčného ročníku pro vývoj těchto chorob nebo škůdců:

1. vyskytují-li se za prohlídky polí:

- a) při obilí: sněť (*Ustilaginaceae*), rez listů, stébel a klasů (*Uredineae*), námel (*Claviceps purpurea* Tul.) atd.;

- b) při luštěninách: padlí (*Erysipheae*), plíseň (*Peronosporaceae*), skvrnitost bobu (*Colletotrichum lagenarium*), skvrnitost hrachu (*Ascochyta Pisi* Lib.), rzi atd.;

- c) při bramborech: plíseň bramborová (*Phytophthora*), svinutka listů, černání stonků bramborových, bakteriosy hlíz atd.;

- d) při krmných řepách: padlí řepné (*Peronospora Schachtii* Fuck), hniloba srdečková, kořenokaz (*Rhizoctonia*), houby zavinující skvrnitost listů jako *Cercospora*, *Ramularia* atd.;

- e) při pícech: sněť (*Ustilaginaceae*), rez (*Uridineae*), námel (*Claviceps purpurea* Tul.), plíseň dusivá (*Epichloe*) atd.;

- f) při zeleninách: padlí (*Erysipheae*), plíseň (*Peronosporaceae*), na okurkách *Cladosporium cucumerinum* Ell. et Arth. a *Corynospora Mazei* Giuss, choroby *Sclerotini*, *Botrytis*, hniloby, bakteriosy atd.;

2. Jestliže zjištěny byly při prohlídkách skladišť a při odborném rozboru:

při obilí: sněť (*Ustilaginaceae*), plíseň sněžná (*Fusarium nivale* Ces.), zplesnivění všeho druhu, háďatko obilní (*Tylenchus scandens* Schneid) atd.;

při luštěninách: skvrnivky (*Gloeosporium*, *Ascochyta*, atd.), nosatci vrtaři (*Apion*), nosatci (*Bruchus*), hniloby atd.;

při klubičkách řepných: *Phoma betae*, *Peronospora*;

při bramborech: větší procento veškerých hnilob (mykos bakterios), strupovitosti (*Spongos-*

pora, *Cospora*), s požerky hmyzu, s mechanickým poraněním atd.

Při tom má být brán zřetel příslušný na možnost čištění bramborových sádí před jejich odvezením.

Při nepatrném vyskytnutí se vypočítaných chorob budiž uznání s výjimkou bodu f), jenž mluví o rakovině bramborů, atd., při jinak příznivém nálezu odepřeno jen tehdy, není-li potírání chorob na poli nebo příslušným dodatečným ošetřením osiva (přebráním, čištěním, strojením) proveditelné.

Brání vzorků k odbornému rozboru určených provede se dle zvláštních návodů.

Prášek v. r.

Čís. 362.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 27. června 1919,

**jmž se provádí zákon ze dne 22. května 1919,
č. 320 Sb. z. a n., o změnách ustanovení občanského práva o manželském právu.**

Aby proveden byl zákon ze dne 22. května 1919, č. 320 Sb. z. a n., nařizuje se:

Článek I.

a) Podle § 13 c) uvedeného zákona lze o rozluce každého manželství žalovati, opustil-li žalovaný svého manžela zlomyslně a nevrátil-li se na soudní vyzvání do šesti měsíců; není-li jeho pobyt znám, budiž soudní vyzvání učiněno veřejně.

Návrh, aby vyzván byl druhý manžel, by se vrátil do manželského společenství, podán buď u soudu příslušného provést spor o rozluce manželství.

Jej učiniti může opuštěný manžel nebo jeho zákonný zástupce. V něm buď také uvedeno a osvědčeno, z jakých příčin ho druhý manžel opustil, po jakou dobu jest vzdálen a kde pobývá. Sezná-li soud z přednesených údajů, že jde o zlomyslné opuštění, uloží odpůrci usnesením, aby se do šesti měsíců vrátil do manželského společenství se žádajícím manželem a připomene mu při tom, že by jinak tento byl oprávněn z tohoto důvodu žalovati o rozluce.

Lhůta počítána buď ode dne doručení vyzvání. Doručeno buď podle předpisů o doručení žalob.

Do usnesení není stížnosti.

b) Učiní-li se návrh, aby byl veřejně vyzván manžel, který navrhovatele opustil, buď v návrhu kromě toho, co uvedeno jest pod a), osvědčeno,

že jeho pobyt není znám. Udáno buď, kde naposled bydlel nebo pobýval. Jsou-li tu podmínky, vyzve ho soud vyhláškou, aby se do šesti měsíců vrátil do manželského společenství s tímž připomenutím.

Vyhláška buď vyvěšena na soudní desce vyzývajícího soudu, pak okresního soudu, v jehož obvodu vyzvaný naposled měl své bydliště nebo pobyt, a v obci, kde naposled bydlel nebo pobýval; kromě toho buď uveřejněna na náklad vyzývajícího manžela po třikráte v novinách, určených v té které zemi pro úřední vyhlášky. Soud může k návrhu neb i z úřední moci naříditi, aby vyhláška byla uveřejněna i v jiných listech, zejména v cizích, pobývá-li vyzvaný mimo toto území.

Lhůta se tu počítá ode dne, kdy vyhláška byla po třetí uveřejněna v úředním listě. Do usnesení není stížnosti.

Článek II.

Řízení o žádostech za rozluky dle §§ 15 a 17 uvedeného zákona provádí se před sborovým soudem první stolice v § 20 zákona naznačeným, v nesporném řízení.

Jednání koná se z pravidla před zpravodajem senátu pro nesporné věci (§ 38 zák. o soudní organizaci). V řízení tomto není třeba ustanoviti pro obhájení manželského svazku obhájce po rozumu § 17 dv. d. z 23. srpna 1819, č. 1595 Sb. z. a § 15 min. nař. z 9. prosince 1897, č. 283 ř. z.

Rozhodne se usnesením (§§ 16 a 17 zák.), ve kterém uveden buď také výrok o vině obsažený v rozsudku vyneseném ve sporu o rozvod, pokud předcházela žádosti za rozluky spor o rozvod.

Zákon rozeznává trojí skupinu rozvedených manželství:

I. Manželství, jež byla rozvedena před vydáním zákona ze dne 22. května 1919, čís. 320 Sb. z. a n. Při nich nečiní rozdílu, bylo-li manželství rozvedeno o žalobě rozsudkem nebo jen dobrovolně. V obou případech může každý z manželů žádati dle § 15 zák. za rozluky manželství pro nepřekonatelný odpor (§ 13, lit. i. zák.). Žádost lze podati, když uplynulo šest měsíců od provedení soudního rozvodu — tedy buď od vydání rozsudku, jímž se vyslovuje rozvod, neb ode dne, kdy u soudu se dohodli manželé o dobrovolném rozvodu a tato dohoda byla soudním protokolem zjištěna a rozvod soudem povolen (§ 103 ob. z. obč.) a manželé neobnovili manželského společenství.

V tomto případě soud zjišťovati má jedině, že jest tu souhlas obou manželů s rozlukou, že uplynula doba šesti měsíců v zákoně (§ 15) stanovená, a že nejde o nerozvázný čin. Za souhlas se pokládá také, když manžel, proti němuž žádost za rozluky směřuje, se na soud nedostaví byv řádně v obsílce na následky toho upozorněn (§ 16 lit. b. zákona).

Uplynula-li však již tři léta od provedení soudního rozvodu, bude nutno jen zjišťovati, že tato lhůta uplynula a že manželé neobnovili manželského společenství; neboť podle § 16 lit. a, odst. 2. zák., není tu třeba ani souhlasu druhého manžela, ani zjišťovati nepřekonatelný odpor ani rozváznost počínů.

Pro jiný důvod, než nepřekonatelný odpor, nelze za rozluky žádati a tedy i tu soud odkáže žadatele na pořad práva, tvrdí-li jiný důvod pro rozluky, pokud jde toliko o dobrovolný rozvod, nikoliv o rozvod vyslovený rozsudkem (§ 17 zák.).

II. Manželství, která byla rozvedena po vyhlášení zákona. I tu lze žádati za rozluky manželství pro nepřekonatelný odpor bez rozdílu, jde-li o rozvod vyslovený rozsudkem neb o dobrovolný rozvod. Tuto žádost lze podati teprve, když uplynul alespoň rok od provedení soudního rozvodu a manželé neobnovili manželského společenství; aby byla rozluka povolena o žádosti, zapotřebí jest dále souhlasu druhého manžela buď výslovného nebo mlčky projeveného tím, že se nedostaví byv řádně a s upozorněním na následky předvolán (§ 16, lit. b. zák.) a konečně aby soud konaným šetřením nabyl přesvědčení, že jest tu vskutku nepřekonatelný odpor.

Jde-li o dobrovolný rozvod a nesouhlasí-li druhý manžel nebo tvrdí-li žadatel jiné důvody než nepřekonatelný odpor, soud odkáže ho na pořad práva.

III. Manželství, která byla soudem prohlášena za rozvedená právoplatným rozsudkem podle §§ 107 až 109 ob. z. obč. a to z některého důvodu uvedeného v § 13 zákona z 22. května 1919, čís. 320 Sb. z. a n. Tu zahrnuty budou i případy těchto rozvodů jak před vyhlášením zákona, tak i po něm vyslovených. Při nich bude možno, žádati za rozluky buď pro nepřekonatelný odpor (§ 13 lit. i. zák.), který není důvodem rozvodu dle §§ 107 až 109 ob. z. obč., nebo za rozluky na podkladě provedení již sporu o rozvod. V tomto případě platí ustanovení § 17 zák., v onom ustanovení §§ 15 a 16 zák. (I. a II.).

Zde stačí v řízení podle § 17 zákona jednostranná žádost, není třeba ani souhlasu druhého manžela, ani aby uplynula určitá doba od provedení rozvodu. Soudu bude pečlivě zkoumati, opět nesporným řízením, zdali skutečnosti zjištěné ve sporu o rozvod byly by již tehdy odůvodnily výrok o rozluce, tedy byly-li by již tenkrát k tomu stačily, aby na jejich podkladu byla povolena rozluka, nikoliv jen pouhý rozvod, kdyby bylo o ni hned žalováno. Ale soudu náleží spolu zkoumati, zdali i nyní ještě nezměnily se ony výsledky zjištěné ve sporu o rozvod, zejména při duševních chorobách (§§ 13 lit. g, 17 na konci).

Z ustanovení, že soud jedná v nesporném řízení, se podává jednak, že jest povinen i z úřední

povinnosti vyšetřiti a zjištění všechny skutečnosti pro rozhodnutí závažné, jednak že přípustny jsou veškeré opravní prostředky, jež v nesporném řízení mohou býti podány za podmínek tak stanovených. Z ustanovení tohoto vyplývá dále, že rozhodovati bude povolán nesporný senát (§ 87 zák. o soud. org., dovolaný v § 16 zák.). Žádost za rozluhu podle § 15 nebo 17 zák. budiž zapsána do sběrného rejstříku (Nc) příslušného nesporného senátu.

Ježto jde o nesporné řízení a opravné prostředky nejsou zákonem vyloučeny, budou platiti o nich ustanovení nesporného patentu.

Pro Slovensko neplatí ustanovení §§ 13 a násl. (§ 30 zákona), pročez pro ně v platnosti zůstávají předpisy ve čl. IV. uvedené.

Článek III.

Žádá-li se za rozluhu podle § 15 zákona, buď v předvolání, jež se doručí druhé straně do vlastních rukou, výslovně upozorněno, že se za to míti bude, že souhlasí se žádostí za rozluhu, když k roku nepřijde (§ 16 lit. b. zákona).

Článek IV.

Co do ostatního řízení ve sporech manželských platí nadále ustanovení dv. d. z 23. srpna 1819, č. 1595 Sb. z. s. a min. nařízení ze dne 9. prosince 1897, č. 283 ř. z., a na Slovensku ustanovení §§ 73 a násl. zák. čl. XXXI. z roku 1894 a §§ 639 až 695 zák. čl. I. z roku 1911, pokud vydaným zákonem nebyla zrušena.

Článek V.

Toto nařízení nabývá ihned účinnosti a provede je ministr spravedlnosti.

Dr. Stránský v. r.,

v zastoupení ministerského předsedy.

Dr. Rašín v. r.

Dr. Winter v. r.

Habrman v. r.

Staněk v. r.

Dr. Šrobár v. r.

Dr. Zahradník v. r.

Prášek v. r.

Stříbrný v. r.

Dr. Soukup v. r.

Dr. Vrbenský v. r.

Dr. Hruban v. r.

Čís. 363.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 4. července 1919

o vydání státovek znějících na 100 K československých.

§ 1.

Dle §§ 8 a 9 zákona ze dne 10. dubna 1919, č. 187 Sb. z. a n., počne Bankovní úřad ministerstva financí v nejbližších dnech vydávati dle vyhlášky, uveřejněné současně pod čís. 364 Sb. z. a n., u hlavního svého ústavu, jakož i u všech svých odboček státovek na jedno sto československých korun s datem 15. dubna 1919.

Současně budtež postupně brány z oběhu jednotokorunové bankovky Rakouskouherské banky, okolkované dle nařízení ministra financí ze dne 25. února 1919, čís. 86 Sb. z. a n.

Lhůta, kdy tyto okolkované bankovky přestanou býti zákonným platidlem československého státu, bude stanovena později.

§ 2.

Ministru financí se ukládá, aby toto nařízení provedl.

§ 3.

Nařízení nabývá platnosti dnem vyhlášení.

Švehla v. r., v zastoupení min. předsedy.

Dr. Rašín v. r.

Dr. Soukup v. r.

Prášek v. r.

Dr. Vrbenský v. r.

Stříbrný v. r.

Dr. Zahradník v. r.

Dr. Stránský v. r.

Dr. Winter v. r.

Dr. Hruban v. r.

Čís. 364.

Vyhláška Bankovního úřadu ministerstva financí ze dne 4. července 1919

o vydávání jednotokorunových československých státovek s datem 15. dubna 1919.

Z nařízení vlády republiky Československé ze dne 4. července 1919, č. 363 Sb. z. a n., počne Bankovní úřad vydávati v nejbližších dnech u svého hlavního ústavu v Praze, jakož i všech svých odboček jednotokorunové státovky československé s datem 15. dubna 1919 vyměnou za jednotokorunové bankovky Rakouskouherské banky, opatřené kolkem československým.

Tyto státovky jsou blíže označeny v připojeném popise (dodatku).

Doba, kdy jednotokorunové bankovky Rakouskouherské banky, okolkované dle nařízení ministra financí ze dne 25. února 1919, čís. 86 Sb. z. a n., přestanou býti zákonným platidlem československého státu, bude stanovena později.

Ministr financí:

Dr. Al. Rašín v. r.

Členové Bankovního výboru ministerstva financí:

Dr. Horáček v. r.

Dr. Roos v. r.

Dodatek ku vyhlášce.

Popis jednotokorunových státovek Československého státu s datem 15. dubna 1919.

Státovky republiky Československé po 100 korunách jsou 165 mm široké a 95 mm vysoké. Papír vykazuje proti světlu tmavší konturu mříže se světlejšími otvory kosočtverečnými.

Přední strana státovky má světlešedý podtisk, obsahující v drobné kresbě dvojocasého lva